

Postmodernisma lokālā caureja jeb letofilu patriotisms

Ideoloģijas sistēma pati par sevi var kalpot kā ideoloģiskā vērtība.

Udo Ulbergs

Я так стара, что помню ещё порядочных людей.

Фаина Раневская

Politiskā bloka „Saskaņas centrs” jaunatnes organizācija sevi ir nosaukusi izaicinoši moderni – „Patrioti.LV”. Minētajai organizācijai, protams, Internetā ir sava mājas lapa www.patriotilv.lv. 2009.gada 30.aprīlī tajā publicēja sekojošo informāciju.

Пару дней назад в ряде СМИ появилось сообщение, что Латвия намерена потребовать от России 356 миллионов латов в качестве компенсации за ущерб, якобы нанесенный окружающей среде нашей страны во время пребывания Латвии в составе СССР. Общая сумма ущерба за урон, нанесенный среде, экономике и жителям Латвии в результате оккупации может превысить 100 миллиардов латов. Соответствующая комиссия по подсчету ущерба была создана по инициативе правительства Латвии, которое считает, что республика с 1940 по 1991 год была оккупирована Советским Союзом. Россия, в свою очередь, несогласна с такой формулировкой. Patrioti.LV считают заключение комиссии абсурдом, потому как нет уже ни той страны, ни того режима, с которого мы могли бы требовать "компенсацию". Вопросы вызывает и то, в какую сумму оценить вложения советского времени в создание жилого фонда, промышленности и прочего. Председатель правления Patrioti.LV Алексей Холостов подчеркнул, что невозможно двигаться вперед, постоянно оглядываясь назад. Такие требования, которые собирается выдвинуть Латвия, уже два десятка лет продолжают наносить серьезный урон взаимовыгодным экономическим связям двух стран. Мы решили отнестись к этому с юмором, поэтому мы выдвигаем свой "план" по распределению "компенсационных" средств. Итак:

- 1. Углубим Балтийское море до 500 метров.*
- 2. Дадим России откат в размере 10%.*
- 3. На 10 дней вылетим всей Латвией отдохнуть в Турцию! (Последние вылетающие выключают свет, по привычке экономии.)*
- 4. Закупим 3 танкера с Hennessy X.O. Если хватит средств, то и больше.*
- 5. Дадим кредит администрации президента США Барака Обамы на неограниченный срок.*

Пресс-релиз подготовила Ольга Патриотовна.

Minētais teksts netiks komentēts. Postmodernisma intervence par laimi ir beigusies, un postmodernisma intelektuālo un morālo brāķi vairs nav pieņemts uztvert nopietni. Ne valsti un nāciju pazemojošās kliķes mentālais aklums, ne angažēto jauniešu bezmērķīgā spēle nav nekas cits kā postmodernismam tipiskā jebkuru idejisko formu sagraušana, ideoloģiskā nenoteiktība un neskaidrība, margināla attieksme pret kultūras vērtībām un morāli, realitātes absurda un neloģiska simulācija, pagātnes apzināta ignorēšana un tagadnes parodēšana, kad dotajā gadījumā **patriotisms** tiek pārvērsts par atavistisku tradicionālismu iracionālā kapitālisma ģeogrāfiskajā segmentā - Latvijā.

Kādas valsts iedzīvotāju patriotisma līmeni parasti lielā mērā nosaka valsts līderu spēja formulēt tā dēvēto nacionālo ideju – visiem iedzīvotājiem aktuālus un kopīgus garīgi stratēģiskos mērķus, kad individuālās intereses nav pretrunā ar valstsvīru definēto kolektīvo orientāciju. Tas ir zināms, ka saskaņā ar titulnācijas inspirēto bezprāta propagandu Latvijas Republikā nacionālais gars var būt tikai latviešiem un savukārt latviešu nacionālais gars balstās uz latvisko pagānismu, etnogrāfiskumu un folkloristiskumu demagoģiski uzspiestā mistificētā kokteilī ar „europeiskumu”. Tas pārējo etnosu pārstāvjus atbaida un satracina, kā arī var stimulēt nacionālās idejas parodizēšanu vispār. Latvijā nevar konstatēt to, ko citur sauc par nacionālo romantismu – cilvēku ticību savas personiskās, visas tautas un valsts nācijas dzīves pilnvērtībai. Sprotams, citādāk tas nemaz nevarēja būt, jo vispārējā latviešu negatavība vadīt valsti sistēmiski atsaucās uz katru valsts struktūras elementu, - šajā gadījumā valsts ideoloģiju un valstij objektīvi nepieciešamā patriotisma formēšanu.

Patriotisms ir cilvēka esamības organisks elements. Patriotisms ir vajadzīgs ne tikai valstij, bet arī katram cilvēkam tāpat kā katram cilvēkam ir vajadzīgs gaiss, ūdens, pārtika. Nebūt nav pārspīlēti teikts, ka patriotisms ir cilvēka eksistences organiska nepieciešamība. Cilvēks ne tikai var vēlēties būt patriots. Faktiski cilvēkam ir jādzīvo ar patriotiskajām jūtām, un šo jūtu trūkums var viņā izraisīt psiholoģisko diskomfortu, ko pie mums noteikti konstatē ne tikai cittautieši, bet arī saprātīgākie latvieši, kuriem akūti pietrūkst perspektīvas apziņas savai un valsts attīstībai.

Protams, patriotisms instinktīvi nodala „savējos” no „svešajiem”. Patriotisms patriotiski nodarbojās ar „savas valsts” interešu kaismīgu aizstāvēšanu no „citu valstu” interešu uzmācības. Patriotisms instinktīvi vēlas rūpēties un aizstāvēt tikai „savas” intereses – savas Dzimtenes intereses, sava novada, pilsētas intereses, savas valsts intereses. Turklāt ir jāņem vērā, ka šo interešu aizstāvība reāli apliecina cilvēka politisko pašidentifikāciju. Un ir pilnīgi skaidrs, ka politiskā apātiskuma un indeferentuma, kā arī postmodernistiskās politiskās māžošanās saknes ir meklējamas garīgi patiesa un konstruktīva patriotisma nepietiekamībā. Nākas atgādināt, ka garīgi patiesa un konstruktīva patriotisma deficītu veicina tādas idejiskās un morālās kroplības kā „savas kabatas alkātīgais patriotisms”, „europeisko vērtību patriotisms”, „zilās pasēs patriotisms”, „latviskais patriotisms” un citas pseidopatriotisma izpausmes, ar kurām ir nācies sastapties divdesmit gadus katru dienu.

2009